

Malang 26 Juli 1891

geschreeven 3 dagen na de dood
van mijn moeder

Beste, beste kinderen, lieve Ranie
en Jacques, Als ge deze regels
ontvangt, weet ge reeds, dat
mijn lieve moeder is overleden.
Ik heb papa beloofd, dat ik
schrijven zou aan gauen ik
kon. Straks komt papa met
Berth, Theun en John hier
op Malang. Ik ben gisteren
nacht voortgereisd, omdat
om ~~om mijn moeder~~ niet op Malang
lag en was alles voorbij was,
durfde ik niet langer bij pa-
pa te blijven, omdat ik bang
was, dat ik om Stoppelster
ook zou verliezen, zoals papa
mama verloren heeft. Nu is
papa op weg heen en ik
ga hem straks afscheiden, dan
blijft ik hem eerst in 't logement
en vervolgens hier bij Dons. Da's
komen die twee oude vrie-

den samen treuren, want
U beste, wat ^{men} voor
papa kan doen u met hen,
wilt te schrijven.

Lieve Laurie, het zal zulk
een hoest voor u zijn, dat
nog drie dagen voor ^{mamma's}
dood de brief van u is
gekomen, die op van school
by Juff. Lang schreeft en
dat ^{mamma} zei, dat ik
hen had voorgelzen; dat
is nu de beste brief, die
we ooit van Laurie heb-
ben ontvangen, dat is ^{nu}
een brief, waar wij wat
aan hebben.

Mamma heeft weinig of geen
pyretisch gehad. Zij was alleen
rusteloos en sloep weinig,
maar de laatste twee dagen
bracht zij bijna altijd

^{mamma}
slappende door, ^{mamma} hende
tud niet. Abij noemde zij
altijd Elvira, (wat gestorven
tante bedoelde se daar mee
er ^{Soms} Susanne of ^{Sophia}
^{haar zuster} ^{ook zuster}
Dorothea riep se Mamma en
ze zeide dat se daarmee haar
leugen Mamma, wat gestorven
grootmama, bedoelde. Op't laatste
vroemde se ^{Sandy} ^{Raacke} ^{zuster} papa ook Mamma
meer ^{andere} riep se altijd tante.
Zij heeft mij eenige dagen
voor haar dood gezegd: "Als
ik heenge moet je me beloven
dat je Laurent niet in den
steek zult laten." Toen zei ik
dat ik U niet behoefde te belov-
ren, dat U voor zelf sprak.

Zij heeft mij dikwijls gezegd
dat zij dacht te zullen heen-
gaan en we hebben samen
gebeden en ik zei, tegen ma-

ma. Als g' heen zoudt gaan,
 dan zoudt g' noch met uel
 overgeven aan den Heiland"
 Toes heeft se telkens, als
 ik dat zei, "ja" gezegd.
 Lieve Laurie en Jacques, 't is
 papa's enige hoort, dat ma-
 ma veelig is, door de lufde
 en het verzoenend spraken
 van den Heiland en papa
 heeft uweel met al zijn
 kinderen tot haer te gaan.
Ons vier ^{namidd} uur 23 juli, nadat
ik haar gewaapeld had,
brachten papa en ik haar
buiten op de bank in de on-
gande galerij. Daar lag
ze tot kort voor half 2 uur,
 slapende en soms zoud-
 lykende. Een hoorde ik haar
 zeggen, (ik zat aan de, eenen
 kant van de bank, groot-

mama aan den anderen en
 papa liep in groote ziel-
 smart op en neer. Onze
 lieve "Heere", toen roepte
 ik bij "Jesus". Het oogenblik
 later was: "Onze lieve Heere"
 even voor half zeven was
 zij, dat zij weer naar bed
 wilde gaan. Papa en ik kochten
 haar weer naar bed, legden
 haar hoeg door ^{Kussing} ~~haar~~
 ondersteek. Toen bleef ik
 bij 't bed staan met haar
 hand in de mijne en on-
 middellij daarop sprak
 ze eenige ^{inwendig} ~~inwendig~~ ^{aan} ~~aan~~
 woorden, toen ^{toen} ~~toen~~ ^{toen} ~~toen~~
 een paar snikken, een geluid
 als van borrelend water
 ik bad hardop, ik riep tot
 den Heiland, en grootmoeder
 riep papa en toen ~~toen~~

er grote stilte en vrede.
Papa en al de kinderen
samen hebben daarop in
bittere droefheid samen
geschreid en daarna heeft
papa ze één voor één ma-
ma laten kussen. Kort
voor haar dood heeft hij
ze ook één voor één nog
laten komen om een laatste
steun te geven, maar
zij kende ze niet meer.
Den geheelen nacht heb-
ben papa en ik toen samen
gewacht en alles besproke-
len papa was als uitge-
leden. Den volgende morgen
en dag hebben we ook samen
geleden en geschreid tot
9 middags; toen heeft papa
8 bouquets gemaakt, die
het ik gedragen tot aan de

kist, waarin ze in lieflijke
vrede met rozenblauw streu-
sel was lag, toen gaf ik papa
en voor tien de bouquets en
papa zei: "Mijn lieve Laurie
dit van Jack, dit van Bert
dit van Henri, dit van
John, dit van Helen, dit
van Herman, dit van Lieve."
Toen viel papa bijna be-
sluis neder, en toen nam
hij nog tweemaal afscheid
en ik bracht papa weg
in grote zielestrijd.
Nadat mama begraven was,
ging ik met twintig in
den ^{avond} tot papa terug.
Ik want toen moest ik
weg en ik was meer van
Hoborn's nacht bij papa
te blijven. Onderteg-
ertijd ik om Henri te gese-

die naar papa ging
Abama was nog zoo
gelukkig met een hief, ver-
mencen Frans de Stoppelaar,
die vertelde, hoe flink Jaques
woed en hoe Laurin altijd
deselfde bleef en hoe allen
val van u beiden hielden.

Ne moet ik naar den
trein. Schryft nu dadelijk
aan papa. Hij blijft hier
wiken bij ons, als Oom
Stoppelaar beter is, gaan
we samen, des God wil, naar
de Celozo. ^{December Celozo}

Gij moet beiden veel aan
papa schrijven en lange
brieven, zoodat papa
houvast aan u beiden, grote
kinderen, heeft.

Mag beste, liefste Laurin
en Jackie. Oom Stoppelaar
groot b. Uw liefh. tante
Betje